

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمان

دانشکده پزشکی مهندس افضل‌پور

جهت دریافت درجه دکترای تخصصی ارتوپدی

عنوان:

بررسی نتایج درمانی شکستگی های داخل مفصل دیستال رادیوس (Type C) با روش پلیت لاکینگ
ولار نسبت به pcp همراه پین و پلاستر و گچ کوتاه ساعد در بخش ارتوپدی بیمارستان باهنر کرمان
در سال های ۹۶-۱۳۹۴

استاد راهنما:

دکتر علیرضا سعید

پژوهش و نگارش:

دکتر محسن آبسالان

بهار ۹۷

چکیده

معرفی: شکستگی های دیستال رادیوس یکی از شایع ترین شکستگی های سیستم اسکلتی است که یک ارتوپد با آن برخورد می کند. درمان شکستگی های انتهایی رادیوس در طول زمان تغییر زیادی کرده است. مطالعات نشان میدهد افراد جوان با شکستگی های متافیزیال خارج مفصلی با حداقل خردشدگی را میتوان با پین گذاری از طریق پوست درمان کرد در حالی که افراد با سن بالای ۵۵ سال و شکستگی های خرد شده را ترجیحا با پلاک درمان می کنیم . باتوجه به تعداد بالای مبتلایان به این شکستگی، یافتن مناسب ترین راه درمان در این بیماران اهمیت دارد.

مواد و روش ها: در یک مطالعه آینده نگر مورد-شاهد بیماران با شکستگی دیستال رادیوس واجد شرایط ورود به مطالعه که به بیمارستان باهنر مراجعه کردند، وارد مطالعه شدند. پس از معاینات بیماران بسته به انتخاب و تجربه جراح آنکال به دو روش PCP همراه پین و پلاستر و گچ کوتاه ساعد یا پلیت لاکینگ ولار تحت عمل جراحی قرار گرفتند. بیماران ۳ ماه و ۱۲ ماه پس از عمل جراحی از نظر میزان فعالیت های روزانه ، دامنه حرکات و یافته های رادیولوژیک ، قدرت گریپ دست و عفونت مورد بررسی قرار گرفتند. داده های مطالعه وارد یک چک لیست شد و پس از جمع آوری با استفاده از آزمون های آماری مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. نرم افزار مورد استفاده SPSS نسخه ۲۱ بود.

یافته ها: در مطالعه ی حاضر، هدف ورود ۳۰ بیمار به هر گروه بود که نهایتا ورود بیماران به مطالعه تا بدست آمدن تعداد ۳۰ بیمار برای هر گروه ادامه یافت. یافته های این مطالعه نشان داد که میانگین ROM به طور کلی در روش پلیت لاکینگ ولار بهتر از گروه PCP بود هرچند که در پرونیشن و سوپینیشن این میزان معنی دار نبود. توانایی انجام فعالیت های روزانه نیز ۱۲ ماه پس از درمان در گروه پلاک گذاری به طور معنی داری بهتر از گروه PCP بود. تفاوت معنی داری بین میانگین نمرات تمام متغیرهای رادیولوژیک در دو گروه مشاهده شد.

نتیجه گیری: بر اساس پیگیری های ۳ و ۱۲ ماهه پس از عمل جراحی، به نظر می رسد که روش ORIF با پلیت لاکینگ ولار روش مناسبی در بیماران کمتر از ۶۰ سال باشکستگی داخل مفصلی دیستال رادیوس (type c) است. اگرچه نتایج حاصل از pcp همراه پین و پلاستر و گچ کوتاه ساعد نیز قابل قبول می باشد.

Introduction: Distal radius fractures are one of the most common fractures of the skeletal system that an orthopedic surgeon encounters. The treatment of these fractures has changed over time. Studies show that young people with extra-articular metaphyseal fractures with minimal comminution can be treated with percutaneous pinning, while people over the age of 60 are best treated by plating. Given the high number of patients with this fracture, finding the most appropriate treatment for these patients is important.

Materials and Methods: In a prospective case-control study, patients with a distal radius fracture who were admitted to Bahonar Hospital were enrolled during a two-year period. After examination, patients were selected according to the choice and experience of the orthopedic surgeon in two methods: PCP with pins, plasters and short arm cast or Volar Locking plate. Patients 3 months and 12 months after surgery were evaluated for daily activity, range of motion and radiological findings, grip strength and infection. The data were entered into a checklist and analyzed by statistical tests. The software used was SPSS version 21.

Results: In this study, 30 patients were enrolled in each group, which ultimately led patients to study to reach 30 patients for each group. The findings of this study showed that the average ROM in the Locking volar plate method was generally better than that of the PCP group, although this was not significant in pronation and supination. The ability to perform daily activities was significantly better in the Locking volar plate group than in the PCP group 12 months after treatment. There was a significant difference between the mean scores of all radiographic variables in the two groups.

Conclusion: Based on follow-ups of 3 and 12 months after surgery, it seems that the ORIF method, including the Locking volar plate, is a suitable method in patients less than 60 years old with intra-articular fracture of distal radius (type c). Although the results of the pinning are also acceptable.